

qui etiam in suadendo. Quam ob rem qui vltro dissuadent, disponere ita poterunt. Qui vero aliorum suasionibus contradicere voluerint, primum quidem ea in exordio proponere debent, quibus sint contradicuntur: in reliquis vero singillatim est exordiendum: post singula vero prae-dictorum exordia est secundum vnumquodque propositum maximè demonstrandum, minimè omnium ea esse, ad quæ aduersarius exhortetur, neque iusta, neque quæ ea sequuntur. Hoc autem facies, vt ostendas vel iniusta esse, quæ ille narrat, vel inutilia, vel his similia, aut iustis contraria, aut vtilibus, aut his, quæ talia esse iudicantur. Eodem quoque modo & cætera, quæ inciderint, tractare debebis. Optimus igitur dissuadendi modus hic est. Quod si minus hoc facere commodè potueris, ex eo, quod reliqueris, genere dissuadere orando poteris, vt si quidem aduersarius iustum esse ostenderit, tu vel turpe esse, vel inutile, vel difficile, vel impossibile, vel aliud quiduis huiusmodi enitere demonstrare. Sin vtile aduersarius esse ostenderit, iniustum ipse, & si quid aliud opportunum ad id habueris, demonstrabis. Tua præterea augendo, & aduersarij deprimendo, facies quemadmodum in suasionibus dictum est. Decet eodem quoque modo sententias, commentationisque afferre, per occupationesque refellere, ac breuiter ad exitum iterare. Præterea quoque in suasionibus ostendendum est, aut eos, quibus auxilium ferendum suademus, horum amicos esse, quos ad id faciendum exhortamur, aut hoc, gratias his deberi, qui deprecantur. Quibus vero auxilium ferre dissuaserimus, eos vel ira, vel inuidia, vel odio dignos ostendemus. In odium quidem adducemus, si ab illis aut ipsos auditores, auditorumve amicos, aut alios, qui his curæ sint, mali quippiam iniquè passos demonstrabimus. In iram autem rapiemus, si vel auditores ipsos, vel ipsorum amicos, vel alios, qui his sunt curæ, indignè neglectos, iniuriæve affectos ostendemus. In inuidiâ vero contrahemus, si summam indignè fortunatos extitisse, aut esse, aut fore, vel si nullius vnquam boni fuisse inopes, aut esse, aut futuros, vel si vnquam malorum quippiam passos, aut pati, aut passuros demonstrabimus. Inuidiâ igitur, & odium, atque iram hoc modo concitabimus, beneuolentiam vero, & gratiam,

σερησιωδούς· ἢ καὶ μὴ δύποτε τυτυχαίους, φθόνον μὲν οὐκ ἔχθραν καὶ ὀργὴν, πῶτον τὸν

A οὐκ καὶ τὸ προστρέποντι. τοῖς μὲν οὐκ καὶ αὐτοῖς δὸς προστρέποντι, οὐτω ταῖς τάξεις ποιητέον. ταῖς δὲ πρὸς ταῖς ὑφ' ἑτέρων εἰρημύρας προσέσπει ἀντιλέγοντας, προστον μὲν ἐν τῷ προσομιῶν δὲ τοῖς μέλλουσιν ἀντιλέγειν προσδέδειται· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτὰ προσομιῶν ζεῖται· μὲν δὲ τὰ προσομιῶν, μέλλεται μὲν ἔχθραν τῆς προσεἰρημύρας καὶ ἐν ἑκαστῶν προσπιδέμενον ὅτι πενυμένειν ὡς ἐκείνῃ δίκαια, οὐδὲ νόμιμα, οὐδὲ συμφέροντα, οὐδὲ τούτοις ἀκόλουθα, ἐφ' ἃ παρεχόμενα εἰς ἐναντίας. πῶτον δὲ ποιήσεις, δὸς φάμενον ἢ ἀδικα ὄντα ἢ λέγει, ἢ ἀσύμφορα, ἢ τούτοις ὅμοια, ἢ ἐναντία τοῖς δικαίοις, καὶ τοῖς συμφέροισι, καὶ τοῖς κεραιμύροις τούτοις. ὁμοιοῦστος δὲ καὶ τῆς ἄλλων τὰ ὑπαρχόντα μέμνη. κρῆσις μὲν οὐκ ἔστος τῆς δὸς ἑσπῆς ἑστὶ βῆσι· ἐὰν ἡ μὴ ἐνδέχεται πῶτον ποιῆν, ἐκ τῆ παρελελεμμένου ἔστος δὸς προστρέπει λέγων· ὅτι, ἐὰν ἐναντίας δίκαιον δὸς φάμενον, σὺ ὅτι χρεῖται δεικνύμενα, ὡς ὅτιν ἀρχόν, ἢ ἀσύμφορον, ἢ ἐργῶδες, ἢ ἀδύνατον, ἢ ὅ, π' ἀέχης τοῦτον· ἐὰν δὲ ἐκείνος ἔχη συμφέρον, σὺ ὅτι δεικνύεις ὡς ἀδικον, καὶ π' ἄλλο ἔχης πρὸς τούτω. δὲ δὲ καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἀξίον, τὰ ἡ πῶ ἐναντίου ταπεινωῦν, ποιούτω ὡς ἐν τῷ προστρέπῃ κινῶ εἰρηται. καὶ

D δὲ καὶ γνώμας φέρειν καὶ ἐπιθυμύματα, καὶ δὲ τῶ ἐκείνῃ, καὶ ταῖς προχρηταίη· ἕως λύνει, καὶ ὅτι τῆ τελευταῖη πολιτολογεῖν πρὸς δὲ τούτοις, ἐν μὲν τῆς προσέσπει· δὸς φάμενον, φιλιαν ὑπαρχόν τοῖς βουδῆεν προσδέποντο πρὸς τοῖς προστρέποντοῖς, καὶ ὅτε λόντας χρεῖν ἔχειν πῶς δεομένοισι· οἷς δ' ἐκείνῃ βουδῆεν, ἢ ὀργῆς, ἢ φθόνου, ἢ ἔχθρας ἀξίους ὑπαρχόντας. ἔχθραν μὲν οὐκ ἐμποιήσουμεν, ἐπ' ἐκείνων οὐ προσκόντως τοῖς δὸς προσποιήσεις δὸς φάμενοντες κακῶς πεπονδῶτας, ἢ τῆς φίλων, ἢ αὐτοῖς, ἢ ἂν κινδύμοι τυτυχαίους. ὀργὴν δὲ, ἐὰν ὅτι δεικνύμενον πρὸς τὸ προσέσπειν ὀλιγωρημένοισι, ἢ ὀλιμνυμένοισι, ἢ τοῖς φίλοις ἐκείνων, ἢ αὐτοῖς, ἢ ἂν κινδύμοι τυτυχαίους αὐτοῖς. φθόνον δὲ παρεσπειούσων συλλήβδην πρὸς τούτοις, οἷς δὸς φάμενοντα ἀναξίους δὲ παρεσχότας, ἢ προσφόντας, ἢ προσφῶντας, ἢ ἀγαθῶν μὴ δέπτοτε ἑσπηνμένοισι, ἢ μὴ σεσομένοισι, ἢ μὴ τυτυχαίνοντας, ἢ μὴ δὲ τυτυχόμενοις. ἔσπον ἐμποιήσουμεν. φιλιαν δὲ καὶ χρεῖν καὶ ἔλεον